

بسم الله الرحمن الرحيم

دشمنی نظام قرغیزستان با اسلام و زنان!

(ترجمه)

مردم آسیای میانه شکنجه‌های گوناگونی را در سایه حاکمیت قیصرها چشیدند، بعد از آن حاکمیت کمونیست‌ها در سایه اتحاد جماهیر شوروی که بالای‌شان با آهن و آتش حاکمیت می‌کرد، مساجد را ویران و به اصطبل اسب‌ها و مکانی برای نوشیدن شراب تبدیل کردند. ... بعد از نابودی اتحاد شوروی و کنارزدن اساسات حاکمیت او، مسلمانان هنوز نفس راحتی نکشیده بودند که حاکمان پست و مزدور برای‌شان حاکم گردید. حاکمیت‌شان با کسانی که قبل از ایشان بودند تفاوتی نداشت، همه‌شان در مورد جنگ با اسلام اتفاق داشتند و در دشمنی با الله و رسولش و مؤمنین یکسان بودند.

نظام‌های حاکم در آسیای میانه؛ بدون استثنا در جنگ وحشیانه با شمشیر خود بی‌شرمانه به سوی هرکسی که وابسته به اسلام باشد اشاره می‌کنند. حاکمان آن خوب می‌دانند که مسلمانان آن دیار به هر فرصتی که برای‌شان مهیا گردد، هرگز از بازگشت به دین خود دریغ نمی‌ورزند و آنان کسانی‌اند که در مقابل عذاب کمونیست‌ها و ظلم روس‌ها صبر کردند و به دین الله سبحانه و تعالی چنگ زدند و پاره‌های آتش روشن را به دست گرفتند. به یقین می‌دانند که مراجعۀ مسلمانان به دین‌شان و مانع قرار گرفتن بین مسلمانان و دین‌شان به معنی فروریختن نظام‌های این حکام و نابودی تخت‌های‌شان است.

به همین دلیل بدون استثنا فعالیت تمام احزاب دینی ممنوع می‌باشد. جز «حزب النهضة الاسلامی» در تاجیکستان. حزبی که دیدگاه اسلامی داشته باشد در هیچ دولتی از دولت‌های آسیای میانه به صورت رسمی ثبت نشده است.

حکومت‌ها برای خشکانیدن چشمه‌های فکری فعالیت می‌کنند که جوانان مسلمان از آن تغذیه می‌کنند و بر عقیده قوی‌شان آنان را ثابت نگه می‌دارد. قوانین مبارزه با تروریسم که این نظام‌ها آن را وضع کردند، مانند قوانین آزادی عقیده و اعمال مذهبی که تاجیکستان در سال 2009 وضع کرد و نتیجه آن بستن هزاران مسجد و مدارس دینی بود که بعد از فروریزی اتحاد شوروی ایجاد گردیده بودند. در سال 2011 حکومت قانون «مسئولیت والدین» را وضع کرد و بر اساس آن دختران و پسران جوانی که کمتر از 18 سال عمر دارند، از رفتن به مساجد بازداشته شدند و مخالفین آن مجبور به پرداخت جریمه گردیده و بر اساس این قانون ظالمانه مورد مجازات قرار گرفتند.

در سایه این نظام‌های سرکوب‌کننده تنها احزاب سیاسی و اماکن عبادی هدف قرار نمی‌گیرند؛ بلکه هر جنبه از مظاهر اسلام را مورد هدف دارند و با آن می‌جنگند و هر کسی ایستادگی کند، مورد مجازات قرار می‌گیرد؛ گویا که از مجرمین باشد. زبان حال این نظام‌ها مانند قوم لوط است:

﴿أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرَبْتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ﴾ [اعراف: 82]

ترجمه: اینان را از شهر و دیار خود بیرون کنید، آخر اینان مردم پاک و پرهیزگاری هستند.

جنگ با ریش و مجازات مردانی که ریش می گذاشتند صورت می گیرد. پوشیدن روسری یعنی پوشیدن سر در ادارت دولتی، بازارها، راه‌های حمل و نقل عمومی و محل کار ممنوع بوده و پولیس به کشیدن روسری از سر زنانی که آن را می پوشند، در جاده‌ها اقدام می نماید؛ اما پوشیدن صورت در چند سال اخیر ناپدید گردید؛ حتی جنایت این نظام‌ها از آن جمله نظام قرغیزستان، آنان را وادار کرده که با کتاب الله سبحانه و تعالی مبارزه کنند.

وای به حال آنانی که عاقبت جنگ در برابر الله سبحانه و تعالی و کتاب بزرگ او را نمی دانند! هرکسی که نگهداری نسخه از کتاب الله بر او ثابت شد، به زندانی شدن و حتی شکنجه‌ای که منجر به شهادت گردد، مجازات می شود، از این شکنجه در برابر زنان و اطفال نیز منصرف نمی شوند، حتی اگر ثابت شود که فرزند یکی از خانواده‌ها آیاتی از قرآن کریم را حفظ کرده است، مورد خشم و غضب دولت قرار می گیرد.

ایشان جدائی نسل‌های مسلمان را از قرآن‌شان می خواهند چنان که آنان را از زبان عربی دور ساختند؛ بعد از آن که استفاده از حروف عربی را منع کردند و حروف لاتینی را به عنوان نماد روسی به عنوان زبان برتر تحمیل نمودند.

این جنایات به حق مردم مسلمان زیر چشم و گوش سازمان ملل و دولت‌های بزرگی صورت می گیرد که بر جنایت‌های مزدوران‌شان پرده می اندازند و از نفوذ آنانی حمایت می کنند که به خدمت منافع‌شان قرار دارند. عمل این‌ها مانند کسی است که «بت خرمائی خود را که دیروز ساخته بود می خورد». تمام این جنایاتی که در مورد آنان سکوت صورت گرفته، ادعاهای دروغین حقوق بشر و آزادی را افشا می سازد.

غرب با تمام توان خود جنگ سنگینی را تحمل و برای اجراءسازی پروژه‌های زیر نام‌های درخشنده؛ مثل: آزادی زن و توانمندسازی زنان، حمایت از خانواده‌ها و در این راستا تمام سیستم‌های موجود در سرزمین‌های اسلامی را به خدمت می گیرند که در هنگام دستگیری شش زن مسلمانی که از خانواده‌های خود حمایت می کردند، سکوت کنند! بین ایشان کسی بود که مواظبت پدر و مادر ناتوانش را می نمود و کسی که از نواسه مبتلا به فلج خود مراقبت می کرد و کسی که فرزندان خوردسن خود را تربیت می کرد...

غرب از دیدن جنایت‌های نظام در قرغیزستان، خودش را به کوری می زند. بعد از دستگیری این زنان چنان که از دستگیری «زولفیا امانوفا» و کشتن پدر قهرمان او خودش را به کوری زد، همان طوری که تا هنوز از دستگیری «عافیة صدیقی» خودش را به کوری می زند. ...

این زنان پاک‌دامن و بزرگ، پروژه بازاربایی برای نظام‌های جنایت‌کار نیستند و این منزلت و شرافت‌شان را بیشتر می کند و ایشان ضمن برنامه‌های بی‌ارزش غربی برای بهره‌جوئی زن و زیر پا کردن کرامت او به دست زن نیستند و این سبب شده تا مکانت‌شان را بالای ستاره‌ها بلند کند. نظام قرغیزستان، همیشه نمی ماند و ظلم‌اش فراموش نمی شود. حاکم حی لایموت است؛ روزی خواهد آمد که امت در آن روز برای دین و دختران خود خواهان قصاص خواهد شد.

﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ [شعراء: 227]

ترجمه: کسانی که ستم می کنند خواهند دانست که بازگشت‌شان به کجا و سرنوشت‌شان چگونه است!

نویسنده: بیان جمال

عضو دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

مترجم: احمدصاق "امین"